

[Jette Thomsen]

Nej, lad os nu beholde det prisstabile samfund, vi har. Det gavner os alle mest, i hvert fald de lavestlønnede og de ledige.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Det var jo rørende at høre fru Jette Thomsens tale om blomkål og kartofler og den faste pris på dem. Arbejdsløse har haft så stor reallønsnedgang, at de godt har kunnet lægge et budget, for de har vidst, hvor lidt de har haft at købe for, selv om blomkålspriserne skulle være faste.

Så blev der sagt, at der var en reallønsfremgang i sigte. Ufaglærte og kvinder har ikke nogen reallønsfremgang i sigte for tiden. De har stadig væk en reallønstilbagegang, og lønforskellen f.eks. mellem kvinder og mænd bliver faktisk større og større, så det dejlig stabile samfund med gode blomkålspriser er altså ikke så godt for ufaglærte kvinder, ufaglærte mænd og arbejdsløse.

(Kort bemærkning).

Jette Thomsen (KF):

Det er fuldstændig ligegyldigt, hvilke grupper fru Elisabeth Bruun Olesen bringer ind i denne debat. Automatiske reguleringer har en vis mand skabt i vrede.

Og så synes jeg, man skulle tage og gå ud og spørge lønmodtagerne og de ledige, hvad de helst vil have. Vil de hellere have inflation, eller vil de have en lille reallønsfremgang?

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

For at forstå fru Jette Thomsens argumentation vil jeg gerne bede fru Jette Thomsen om at skære det ud i pap. Fru Jette Thomsen siger i indledningen til sin tale, at denne dyrtidsregulering har skabt en væsentlig del af inflationen. Det er selvfølgelig et postulat, men når fru Jette Thomsen i afslutningen af sin tale så siger, at enhver jo ved, at disse reguleringer er kommet op til ½ år efter pristigningerne, hvad er det så, der har skabt inflationen, når reguleringerne kommer bagefter? Er det hønen, eller er det ægget, der er kommet først? Nu må det afklares.

(Kort bemærkning).

Jette Thomsen (KF):

Inflationen, den har jeg selv oplevet på min egen krop. Jeg har mærket i min egen forretning, hvilket onde det var, hvordan man hver eneste måned kunne ændre menukort og prislister, hvordan man hvert halve år skulle ind i nye takster for lønningerne, og hvordan lønmodtagerne i ens forretning skulle have mere hvert halve år, uden at de blev gladere, og uden de kunne gå ud og købe mere for pengene. Inflation er et dårligt redskab, og det er en hån mod de lavest lønede.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Nu fik vi så at vide, at hønen var til stede, men ægget?

Det, jeg bad fru Jette Thomsen om, var at fortælle, hvordan lønmodtagerne med dette lovforslags gennemførelse kan blive ramt så voldsomt, som fru Jette Thomsen sagde. På den ene side var det grundlaget for inflationen, og på den anden side fik man altså reguleringen ½ år efter, at pristigningerne var slået igennem. Så kommer fru Jette Thomsen og fortæller om en selvstændig erhvervsdrivende, der sikkert har taget sig godt betalt for alt muligt og har haft fuldstændig frihed til det.

Det har den gruppe, som vi taler om her, ikke. Så vi mangler lige at få at vide, hvem det var, der kom først. Var det hønen, eller var det ægget?

(Kort bemærkning).

Jette Thomsen (KF):

Jeg synes altså, at det er spild af tid, at vi skal til at tale om en høne og om et æg. Til sidst skal jeg måske til at fortælle hr. Kaj Poulsen om storken også, og det tror jeg altså ikke jeg vil.

Men hvad er det, socialdemokratiet kommer og gør? Er det ikke at komme her og bede om inflation igen? Det kan da godt være, at socialdemokratiet taler på toppens vegne i fagforeningerne, men jeg taler på forbrugernes vegne, og dem er der altså flest af – og på fagforeningernes medlemmers vegne.

Tørnæs (V):